

Pečurki-rastenija za ishrana na čovekot (makedonski)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: PMF

Individualna seminarska rabota po predmetot: Биологија

na tema: Печурки-растенија за исхрана на човекот

Mentor: Izrabotil:

Вовед

ГАБИТЕ – растенија за исхрана на човекот, богати со минерали, ароматски слоеви, витамини од В-комплексот, полни со белковини кои ги содржат речиси сите значајни аминокиселини.

Собирањето габи во природата за многумина љубители представува задоволство.

Причините, се разбира, лежат во тоа што габите се многу вкусна храна, но истовремено се свет полн со опасности, зошто непознавањето на нивните тајни и особености може трагично да заврши и секој љубител на габи да го завиткаат во црно.

Главен дел

Фактори:

Постојани фактори:

Габите се хетеротрофни растениј. Живеат на сметка на друг жив организам од кого ги црпат готовите асимилати (паразити) или растат на мртва органска супстанца (сапрофити); габи кои живеат во синбиоза со други билки (микориза = mykes – габа + rhiza – корен) од кои главно земаат јагленохидрати, а за возврат корењата на тие билки стануваат поспособни за впивање на минерални материји.

Сите виши габи заедно создаваат инзворедно голема група од неколку илјади видови кои растат во шумите, ливадите, градините – односно на секаде во природата.

Променливи фактори

Римскиот енциклопедист Целзиуус уште во I век пишува дека се отровни сите видови габи кои ќе поцрнат на пресекот, габите што испуштаат млеко и оние габи кои влијаат врз лукот и ја поцрвенуваат сребрената паричка кога таа се вари заедно со габите.

Света Хилдегард во 1160 год. пишува дека сите габи кои растат на земјата не се за јадење, а оние кои растат на дрво или на паднато стебло можат да се јадат.

Јадливи се оние габи кои се нагризени од полжави, птици, црви, инсекти, дивеч и слично.

Но, ќе се заклучи дека овие прописи, правила се сосема неточни и многу опасни.

НЕ ПОСТОИ ПРАВИЛО ИЛИ МЕТОД (ОСВЕН ЛАБАРАТОРИСКИ АНАЛИЗИ) СО ЧИЈА ПОМОШ МОЖАТ СО СИГУРНОСТ ДА СЕ РАЗЛИКУВААТ ЈАДЛИВИТЕ ОД ОТРОВНИТЕ ПЕЧУРКИ.

Бојата на спорите исто така има непроценлива важност за макроскопското определување на видот.

Бојата на спорите на отровниот вид *Clitocybe phallophila* quel на површината на други шапки има црвено-костенлива боја, а на бела хартија спорите имаат боја на песок

Бојата на спорите се менува со сушењето, па така спорите од родот *Entoloma* се црвени, а кога прашецот со спори ќе се исуши станува костенлива.

Видот *Melanophyllum echinatum* (Aoth. Ex F2) Sing има свежи спори со зеленикава боја, а по сушењето стануваат речиси темнокостенливи.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com